നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

കപിൽ അഗർവാളും മറ്റുള്ളവരും

vs.

സഞ്ജയ് ശർമ്മയും മറ്റുള്ളവരും

(2021-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 142)

2021 മാർച്ച് 01

[ഡോ. ജസ്റ്റിസ് ധനഞ്ജയ വൈ ചന്ദ്രചൂഡ് & ജസ്റ്റിസ് എം.ആർ ഷാ]

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന:

അനുച്ഛേദം 226 – റിട്ട് ഹർജി – ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 420/406 പ്രകാരമുള്ള എഫ്.ഐ.ആർ. റദ്ദാക്കാൻ വേണ്ടി – പരാതിക്കാരന്റെ വിതരണ കരാർ റദ്ദാക്കിയതിനെത്തുടർന്ന്, നിർമ്മാണ കമ്പനി പരാതിക്കാരനിൽ നിന്ന് ലഭിക്കാനുള്ള കുടിശ്ശിക ആവശ്യപ്പെട്ടു – കുടിശ്ശിക തീർപ്പാക്കാൻ പരാതിക്കാരൻ നൽകിയ ചെക്ക് മടങ്ങി, എൻ.ഐ. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 138 പ്രകാരമുള്ള കേസ് നിലവിലുണ്ട് – നിർമ്മാണ കമ്പനിയിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഫണ്ട് ദുരുപയോഗം ചെയ്തു എന്ന് ആരോപിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പരാതി നൽകിയിരുന്നു, എന്നാൽ പോലീസ് അന്വേഷണത്തിൽ ആരോപണങ്ങളിൽ കഴമ്പില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിക്കൊണ്ട് ഒരു അന്തിമ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു- കമ്പനിയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് (അപ്പീൽവാദികൾക്ക്) എതിരെ സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരം പരാതിക്കാരൻ നൽകിയ പരാതി കോടതിയിൽ നിലവിലുണ്ട് – ഏകദേശം 2 വർഷത്തിന് ശേഷം, പരാതിക്കാരൻ കമ്പനിയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് (അപ്പീൽവാദികൾക്ക്) എതിരെ ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 406/420 പ്രകാരം ആരോപണവിധേയമായ എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു – എഫ്.ഐ.ആർ. റദ്ദാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട് അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരം ഹർജി – ഹൈക്കോടതി ഇത് നിരസിച്ചു – സുപ്രീം കോടതിയിൽ അപ്പീൽ – വിധിച്ചു : നേരത്തെ നൽകിയ പരാതിയിലെ അതേ ആരോപണങ്ങളും പ്രസ്താവനകളും ഉപയോഗിച്ച് ഒരു പുതിയ എഫ്.ഐ.ആർ. ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിന് തടസ്സമില്ല – അതുകൊണ്ട്, മുൻപ്

നൽകിയതും നിലവിൽ തീർപ്പാക്കാത്തതുമായ സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള പരാതി, ആരോപണവിധേയമായ എഫ്.ഐ.ആറിന്റെ നിലനിൽപ്പിനെ ബാധിക്കില്ല – എന്നിരുന്നാലും, പിന്നീട് നൽകിയ എഫ്.ഐ.ആർ. കുറ്റാരോപിതരെ ഉപദ്രവിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള നിയമപരമായ നടപടിക്രമങ്ങളുടെ ദുരുപയോഗമാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള അധികാരിത ഉപയോഗിച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 482 പ്രകാരമുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ ആന്തരിക അധികാരം ഉപയോഗിച്ചോ അത്തരം നടപടികൾ അസാധുവായി പ്രഖ്യാപിക്കാവുന്നതാണ്.– ആരോപണവിധേയമായ എഫ്.ഐ.ആർ. കുറ്റാരോപിതരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയുള്ള നിയമനടപടികളുടെ ദുരുപയോഗമാണെന്നാണ് നിലവിലെ കേസിലെ വസ്തുതകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് – അതുകൊണ്ട്, നീതി ഉറപ്പാക്കാൻ വേണ്ടി ഹൈക്കോടതി അത് റദ്ദാക്കേണ്ടതായിരുന്നു – ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടം 1973 – വകുപ്പ് 482.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട്, കോടതി

വിധിച്ചു: 1. സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരം, അതേ ആരോപണങ്ങൾക്കുമേലുള്ള സ്വകാര്യ എതിർകക്ഷിയായ പരാതിക്കാരന്റെ അപേക്ഷ മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ പരിഗണനയിലായതുകൊണ്ട്, ആരോപണവിധേയമായ എഫ്.ഐ.ആർ. നിലനിൽക്കില്ലെന്നും അത് റദ്ദാക്കണമെന്നുമുള്ള വാദം ശരിയല്ല. സി.ആർ.പി.സി-യിലെ വകുപ്പ് 210 അനുസരിച്ച്, ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിന്മേൽ പോലീസ് റിപ്പോർട്ടിലല്ലാതെ ഒരു കേസ്, അതായത് ഒരു പരാതി കേസ്, മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അന്വേഷണത്തിലോ വിചാരണയിലോ ഇരിക്കുമ്പോൾ, അതേ കുറ്റകൃത്യത്തിന്മേൽ പോലീസിന്റെ അന്വേഷണം നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ബോധ്യമായാൽ, ആ നടപടികൾ മജിസ്ട്രേറ്റ് നിർത്തിവെക്കുകയും അന്വേഷണം നടത്തുന്ന പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനോട് ഒരു റിപ്പോർട്ട് ആവശ്യപ്പെടുകയും വേണം. പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 173 പ്രകാരം റിപ്പോർട്ട്

സമർപ്പിക്കുകയും, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് പരാതി കേസിലെ കുറ്റാരോപിതർക്കെതിരെ ഏതെങ്കിലും കുറ്റം പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്താൽ, മജിസ്ട്രേറ്റ് പരാതി കേസും പോലീസ് റിപ്പോർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള കേസും, രണ്ടും ഒരു പോലീസ് റിപ്പോർട്ടിൽ ആരംഭിച്ചതുപോലെ ഒന്നിച്ച് അന്വേഷിക്കുകയും വിചാരണ ചെയ്യുകയും വേണം. പോലീസ് റിപ്പോർട്ട് പരാതി കേസിലെ പ്രതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതല്ലെങ്കിലോ, അല്ലെങ്കിൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് പോലീസ് റിപ്പോർട്ടിൽ ഒരു കുറ്റവും പരിഗണിക്കുന്നില്ലെങ്കിലോ, അദ്ദേഹം നിർത്തിവെച്ച അന്വേഷണത്തിന്റെയോ വിചാരണയുടെയോ നടപടികൾ സി.ആർ.പി.സി-യിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ച് തുടരണം.അതുകൊണ്ട്, ഒരേ ആരോപണങ്ങളും വസ്തുതകളും വെച്ച് നേരത്തെ ഒരു പരാതി ഫയൽ ചെയ്തു എന്ന കാരണത്താൽ മാത്രം അതേ ആരോപണങ്ങളും വസ്തുതകളും വെച്ച് ഒരു പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിന് നിയമപരമായി ഒരു തടസ്സവുമില്ല.[ഖണ്ഡിക 5][156-ഡി -എച്ച് ; 157-എ -ഡി]

2. എന്നിരുന്നാലും, ഒരു എഫ്.ഐ.ആർ. നിയമനടപടികളുടെ ദുരുപയോഗമാണെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റാരോപിതരെ ഉപദ്രവിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രം നൽകിയതാണെന്നോ കണ്ടെത്തിയാൽ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 482 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ചോ അത് റദ്ദാക്കാവുന്നതാണ്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, പരാതി കേസ് സി.ആർ.പി.സി-യിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ച് മുന്നോട്ട് പോകും.[ഖണ്ഡിക 6] [157-ഇ-എഫ്]

3. ഒരു ക്രിമിനൽ നടപടി ഉപദ്രവത്തിനുള്ള ആയുധമായി മാറാൻ അനുവദിക്കരുത് എന്ന നല്ല ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 482 പ്രകാരവും/അല്ലെങ്കിൽ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരവുമുള്ള ആന്തരിക അധികാരിത ശ്രുപകൽപ്പന ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഒരു ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമനടപടികളുടെ ദുരുപയോഗമാണെന്നോ

അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റാരോപിതർക്കുമേൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുന്നതാണെന്നോ കോടതിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, അതിന്റെ ആന്തരിക അധികാരിത ഉപയോഗിച്ച്, അത്തരം നടപടികൾ റദ്ദാക്കാൻ സാധിക്കും. ഇത് കേസിലെ വസ്തുതകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതുകൊണ്ട്, ആരോപണവിധേയമായ എഫ്.ഐ.ആർ. നിയമനടപടികളുടെ ദുരുപയോഗവും കുറ്റാരോപിതരായ അപ്പീൽവാദികളെ ഉപദ്രവിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ളതുമായതുകൊണ്ട്, നീതി ഉറപ്പാക്കാൻ വേണ്ടി ഹൈക്കോടതി ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226/സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 482 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിക്കുകയും ആരോപണവിധേയമായ എഫ്.ഐ.ആർ. റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു.[ഖണ്ഡിക 6.1,7,8] [157-എഫ് -ജി ; 158-ബി -എച്ച് ; 159-എ -ഇ]

പർബത്ഭായ് അഹിർ vs. ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനം (2017) 9 എസ്.സി.സി. 641: : [2017] 10 എസ്.സി.ആർ 12 – എന്ന കേസിനെ ആശ്രയിച്ചു.

4. ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 420/406 പ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത ആരോപണവിധേയമായ ക്രിമിനൽ നടപടികളും എഫ്.ഐ.ആറും മേൽപ്പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ റദ്ദാക്കിയിരിക്കുന്നു. സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള നടപടികൾ മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ നിലവിലുള്ളതുകൊണ്ട്, 1-ാം എതിർകക്ഷി അപ്പീൽവാദികൾക്കെതിരെ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങളുടെ മെറിറ്റിനെക്കുറിച്ച് കോടതി ഒരു അഭിപ്രായവും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.[ഖണ്ഡിക 9] [159-എഫ് -ജി]

ജി. സാഗർ സൂരി vs. യു.പി. സംസ്ഥാനം (2000) 2 എസ്.സി.സി 636 : [2000] 1 എസ്.സി.ആർ 417 ; *ജെറ്റ്കിംഗ് ഇൻഫോട്രെയിൻ ലിമിറ്റഡ് vs. യു.പി. സംസ്ഥാനം* (2015) 11 എസ്.സി.സി 730 : [2015] 3 എസ്.സി.ആർ 572 –എന്നീ കേസുകളെ ആശ്രയിച്ചു.

ഉമാ ശങ്കർ ഗോപാലിക vs. ബിഹാർ സംസ്ഥാനം (2005) 10 എസ്.സി.സി 336 ; *മുഹമ്മദ് ഇബ്രാഹിം vs. ബിഹാർ സംസ്ഥാനം* (2009) 8 എസ്.സി.സി 751 : [2009] 13 എസ്.സി.ആർ 1254 ; *വേസ ഹോൾഡിംഗ്സ് (പി) ലിമിറ്റഡ് vs. കേരള സംസ്ഥാനം* (2015) 8 എസ്.സി.സി 293 : [2015] 4 എസ്.സി.ആർ 27 ; *റോബർട്ട് ജോൺ ഡിസൂസ vs. സ്റ്റീഫൻ വി. ഗോമസ്* (2015) 9 എസ്.സി.സി 96 : [2015] 8 എസ്.സി.ആർ 662 ; *ഹരിയാന സംസ്ഥാനം v. ഭജൻ ലാൽ*, 1992 സപ്ലിമെന്ററി (1) എസ്.സി.സി 33 ; *എസ്.കെ. അലഗ് vs. യു.പി. സംസ്ഥാനം* (2008) 5 എസ്.സി.സി 662 : [2008] 2 എസ്.സി.ആർ 1088 ; *സർദാർ സിംഗ് vs. ഹരിയാന സംസ്ഥാനം* (1977) 1 എസ്.സി.സി 463 ; *മക്സൂദ് സയ്യിദ് vs. ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനം* (2008) 5 എസ്.സി.സി 688 ; *സുശീൽ സേഥി vs. അരുണാചൽ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനം* (2020) 3 എസ്.സി.സി 240 : [2020] 1 എസ്.സി.ആർ 582 –എന്നീ കേസുകൾ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു.

ഉദ്ധരിച്ച കേസ് നിയമങ്ങൾ

[2000] 1 എസ്.സി.ആർ 417	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3.5
[2015] 3 എസ്.സി.ആർ 572	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3.5
(2005) 10 എസ്.സി.സി 336	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3.6
[2009] 13 എസ്.സി.ആർ 1254	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3.8
[2015] 4 എസ്.സി.ആർ 27	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3.8

[2015] 8 എസ്.സി.ആർ 662	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3.8
1992 സപ്ലിമെന്ററി (1) എസ്.സി.സി 33	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3.8
[2008] 2 എസ്.സി.ആർ 1088	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3.9
(1977) 1 എസ്.സി.സി 463	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3.9
(2008) 5 എസ്.സി.സി 688	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3.9
[2020] 1 എസ്.സി.ആർ 582	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3.10
[2017] 10 എസ്.സി.ആർ 12	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 6.2

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2021 -ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 142

2017-ലെ ക്രിമിനൽ മിസലേനിയസ് റിട്ട് ഹർജി നമ്പർ 18308-ൽ അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതിയുടെ 2017 സെപ്റ്റംബർ 08-ലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ അഡ്വ.കെ.വി. വിശ്വനാഥൻ അഡ്വ.അമർത്യ എ. ശരൺ, അഡ്വ.അമിത് ആനന്ദ് തിവാരി, അഡ്വ.മേരി മിറ്റ്സി, അഡ്വ. ദേവയാനി ഗുപ്ത എന്നിവർ അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

അഡ്വ.എം.സി. ധിംഗ്ര, അഡ്വ.രാഘവേന്ദ്ര ശുക്ല, അഡ്വ.അവിറാൽ സക്സേന, അഡ്വ.ഗൗരവ് ധിംഗ്ര, അഡ്വ.ഗരിമ പ്രശാദ് എന്നിവർ എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

കോടതി വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് എം.ആർ. ഷാ.

1. 2017 സെപ്റ്റംബർ 8-ന് അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതി ക്രിമിനൽ മിസലേനിയസ് റിട്ട് ഹർജി നമ്പർ 18308/2017-ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും അസ്വസ്ഥരും അതൃപ്തരുമായ അപ്പീൽവാദികൾ, ആരോപണവിധേയമായ വിധിന്യായം റദ്ദാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരം സമർപ്പിച്ച ഹർജി ഹൈക്കോടതി തള്ളിയിരുന്നു. ഗാസിയാബാദ് ജില്ലയിലെ ലോനി ബോർഡർ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 420/406 പ്രകാരം കേസ് ക്രൈം നമ്പർ 790/2017 ആയി രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത പ്രഥമ വിവര റിപ്പോർട്ട് റദ്ദാക്കാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു ഇത്. ഈ വിധിന്യായത്തിൽ അതൃപ്തരായ ആദ്യ റിട്ട് ഹർജിക്കാർ/കുറ്റാരോപിതർ നിലവിലെ അപ്പീൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു.

2. നിലവിലെ അപ്പീൽ തീരുമാനിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ പ്രധാനപ്പെട്ട വസ്തുതകൾ താഴെക്കൊടുക്കുന്നു:

പെപ്സികോ ഇന്ത്യ പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡിന്റെ ലൈസൻസ് നേടിയ ഫ്രാഞ്ചൈസി കമ്പനിയാണ് മെസേഴ്സ് വരുൺ ബിവറേജസ് ലിമിറ്റഡ് (ചുരുക്കത്തിൽ, 'വി.ബി.എൽ.'). പെപ്സികോ ബ്രാൻഡിൽ കാർബണേറ്റഡ് മധുരപാനീയങ്ങൾ, പഴച്ചാറുകൾ, പാക്കേജുചെയ്ത കുടിവെള്ളം എന്നിവയുടെ നിർമ്മാണവും വിൽപ്പനയുമാണ് ഈ കമ്പനി ചെയ്യുന്നത്. 2013-ൽ കമ്പനിയുടെ ഉത്പന്നങ്ങൾ വിൽപ്പന ചെയ്യാനും വിതരണം ചെയ്യാനും വേണ്ടി ഗാസിയാബാദ് ജില്ലയിലെ ലോനി പ്രദേശത്ത് പരാതിക്കാരനായ സഞ്ജയ് ശർമ്മയുടെ സ്ഥാപനത്തെ വി.ബി.എൽ. വിതരണക്കാരായി നിയമിച്ചു. 2014-ൽ കമ്പനി വിതരണക്കരാർ അവസാനിപ്പിച്ചു. അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ആദ്യ പരാതിക്കാരനായ 1-ാം എതിർകക്ഷി കുടിശ്ശിക തുക നൽകാത്തതുകൊണ്ടാണ്

ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചത്. അക്കൗണ്ടുകൾ ഒത്തുനോക്കിയതിന് ശേഷം, കമ്പനി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന അക്കൗണ്ട് കണക്കുകൾ അനുസരിച്ച്, എല്ലാ ക്ലെയിമുകളും സെക്യൂരിറ്റി ഡെപ്പോസിറ്റും കിഴിച്ചപ്പോൾ, വിതരണം ചെയ്ത സാധനങ്ങൾക്ക് പകരമായി പരാതിക്കാരൻ 9,46,280/- രൂപ നൽകാനുണ്ടെന്ന് കണ്ടെത്തി. പരാതിക്കാരൻ 2014 സെപ്റ്റംബർ 15-ന് വി.ബി.എല്ലിന് ഒരു ചെക്ക് നൽകി. 2014 സെപ്റ്റംബർ 22-ന് അത് പണമാക്കി മാറ്റാൻ ഹാജരാക്കിയപ്പോൾ, "അക്കൗണ്ടിൽ ആവശ്യത്തിന് പണമില്ലാത്തതിനാൽ" ചെക്ക് മടങ്ങി.അതിനുശേഷം, നിയമപരമായ നോട്ടീസുകൾ നൽകിയിട്ടും പണം നൽകാത്തതുകൊണ്ട്, 2014 നവംബർ 7-ന് അപ്പീൽവാദികൾ 1-ാം എതിർകക്ഷിക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കമ്പനിയായ താക്കൂർ ട്രേഡിംഗിനും എതിരെ വിനിമയപത്ര നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 138 പ്രകാരം ഗാസിയാബാദിലെ ചീഫ് ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയിൽ കേസ് നമ്പർ 7652/2014 ആയി ഒരു ക്രിമിനൽ പരാതി ഫയൽ ചെയ്തു. 1-ാം എതിർകക്ഷിക്ക് വിചാരണ നേരിടാൻ സമൻസ് അയച്ചു, കേസ് ഇപ്പോഴും തീർപ്പായിട്ടില്ല. അതിനിടയിൽ, 1-ാം എതിർകക്ഷി, വി.ബി.എല്ലിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായ വിപുൽ വർമ്മക്കെതിരെ 6,00,000/- രൂപ ദുരുപയോഗം ചെയ്തു എന്ന് ആരോപിച്ച് 2014 സെപ്റ്റംബർ 15-ന് എഫ്.ഐ.ആർ. നമ്പർ 1565/2014 ആയി ഒരു പരാതി നൽകി. അന്വേഷണം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം, അന്വേഷണ അധികാരി 2015 ജനുവരി 20-ന് അന്തിമ റിപ്പോർട്ട് നമ്പർ 47/2015 സമർപ്പിച്ചു. ഇത് ഒരു നെഗറ്റീവ് റിപ്പോർട്ടായിരുന്നു.

2.1 2015 ഫെബ്രുവരി 9-ന് അപ്പീൽവാദികൾ 31,12,375/- രൂപ ദുരുപയോഗം ചെയ്തു എന്ന് ആരോപിച്ച് 1-ാം എതിർകക്ഷി മറ്റൊരു കേസ് കൂടി ഫയൽ ചെയ്തു. അതിനുശേഷം, അപ്പീൽവാദികൾക്കും കമ്പനിയിലെ മറ്റ് രണ്ട് ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കും എതിരെ 31,12,375/- രൂപ ദുരുപയോഗം ചെയ്തു എന്നാരോപിച്ച് എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ ലോനി പോലീസ് സ്റ്റേഷന് നിർദ്ദേശം നൽകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട്

1-ാം എതിർകക്ഷി, ഗാസിയാബാദിലെ അഡീഷണൽ ചീഫ് ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ്-I-ന്റെ കോടതിയിൽ സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരം ഒരു പരാതി/അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തു. എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ പോലീസിനോട് നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിന് പകരം, മജിസ്ട്രേറ്റ് ഈ വിഷയം ഒരു പരാതിയായി പരിഗണിച്ച് അന്വേഷിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. 2015 മാർച്ച് 23-ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം, മജിസ്ട്രേറ്റ് വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള 1-ാം എതിർകക്ഷിയുടെ അപേക്ഷ ഒരു പരാതിയായി കണക്കാക്കുകയും, സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 200 പ്രകാരം മൊഴി രേഖപ്പെടുത്താൻ 1-ാം എതിർകക്ഷിക്ക് അവസരം നൽകുകയും ചെയ്തു.

2.2 സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷയെ ഒരു പരാതിയായി പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് 2015 മാർച്ച് 23-ന് പാസാക്കിയ ഉത്തരവിൽ അതൃപ്തനായി, 1-ാം എതിർകക്ഷി ഗാസിയാബാദിലെ സെഷൻസ് കോടതിയിൽ ക്രിമിനൽ പുനഃപരിശോധനാ അപേക്ഷ നമ്പർ 70/2015 ഫയൽ ചെയ്തു. അതിൽ, ഗാസിയാബാദിലെ സെഷൻസ് ജഡ്ജി പ്രസ്തുത പുനഃപരിശോധനാ അപേക്ഷ അനുവദിക്കുകയും മജിസ്ട്രേറ്റ് പാസാക്കിയ 2015 മാർച്ച് 23-ലെ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തു.കൂടാതെ, സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ ഒരു പരാതിയായി പരിഗണിക്കണമോ എന്ന് രേഖകൾ പരിശോധിച്ച് വ്യക്തമായ കാരണങ്ങളോടുകൂടി പുതിയ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാൻ മജിസ്ട്രേറ്റിനോട് നിർദ്ദേശിച്ചു. ഇതിനെത്തുടർന്ന്, മജിസ്ട്രേറ്റ് ബന്ധപ്പെട്ട പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ നിന്ന് ഒരു ആക്ഷൻ റിപ്പോർട്ട് ആവശ്യപ്പെട്ടു, ബന്ധപ്പെട്ട പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ 2015 ഓഗസ്റ്റ് 9-ന് മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു. പ്രസ്തുത നടപടികൾ മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ തീർപ്പാക്കാതെ കിടക്കുന്നു.

2.3 ഏകദേശം രണ്ട് വർഷത്തിന് ശേഷം, 2017 ഓഗസ്റ്റ് 4-ന് 1-ാം എതിർകക്ഷി അപ്പീൽവാദികൾക്കെതിരെ ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 406/420 പ്രകാരം

ഗാസിയാബാദ് ജില്ലയിലെ ലോനി പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ ആരോപണവിധേയമായ എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. ഈ എഫ്.ഐ.ആറിലെ ആരോപണങ്ങൾ 2015 മുതൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ പരിഗണനയിലുള്ള വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷയിലെ ആരോപണങ്ങൾക്ക് സമാനമാണ്.

പ്രസ്തുത എഫ്.ഐ.ആർ. 1-ാം അപ്പീൽവാദിയായ ഡയറക്ടർ കപിൽ അഗർവാൾ, 2 ആം അപ്പീൽവാദിയായ മൾട്ടി യൂണിറ്റ് മാനേജർ ഷരദ് ഗാർഗ്, 3 ആം അപ്പീൽവാദിയായ സെയിൽസ് ഹെഡ് ദീപക് ശർമ്മ എന്നിവർക്കെതിരെയാണ് ഫയൽ ചെയ്തതെന്നാണ് ഈ ഘട്ടത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം. തുടർന്ന്, അപ്പീൽവാദികൾ ഈ എഫ്.ഐ.ആർ. (കേസ് ക്രൈം നമ്പർ 790/2017, ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 420/406, പി.എസ്. ലോനി ബോർഡർ, ഗാസിയാബാദ്) റദ്ദാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട് ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരം ഹൈക്കോടതിയിൽ ക്രിമിനൽ മിസലേനിയസ് റിട്ട് ഹർജി നമ്പർ 18308/2017 ഫയൽ ചെയ്തു. ആരോപണവിധേയമായ വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും, ഈ എഫ്.ഐ.ആർ. പ്രാഥമികമായി സ്വമേധയാ കേസെടുക്കാവുന്ന കുറ്റമായതിനാൽ അത് റദ്ദാക്കാൻ ഹൈക്കോടതി വിസമ്മതിച്ചു.

2.4 ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 420/406 പ്രകാരം ഗാസിയാബാദ് ജില്ലയിലെ ലോനി ബോർഡർ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലെ കേസ് ക്രൈം നമ്പർ 790/2017 ആയ എഫ്.ഐ.ആർ. റദ്ദാക്കാൻ ഹൈക്കോടതി വിസമ്മതിച്ച ആരോപണവിധേയമായ വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും, അസ്വസ്ഥരും അതൃപ്തരുമായ ആദ്യ കുറ്റാരോപിതർ നിലവിലെ അപ്പീൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു.

3. ആരോപണവിധേയമായ എഫ്.ഐ.ആർ. പൂർണ്ണമായും ഒരു സിവിൽ തർക്കത്തെ ക്രിമിനൽ കേസായി മാറ്റിക്കൊണ്ട് അപ്പീൽവാദികളെ ഉപദ്രവിക്കാൻ

വേണ്ടിയുള്ള നിയമനടപടികളുടെ ദുരുപയോഗമാണ് എന്നാണ് അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഡ്വ.കെ.വി. വിശ്വനാഥൻ ശക്തമായി വാദിച്ചത്.

3.1 15 മാസത്തോളം കക്ഷികൾക്കിടയിൽ നീണ്ടുനിന്ന പതിവ് ബിസിനസ്സ് ഇടപാടുകളിലെ കമ്മീഷനും ഡിസ്കൗണ്ടുകളും തിരികെ പിടിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ഇത് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതെന്നാണ് എഫ്.ഐ.ആറിന്റെ ഉള്ളടക്കം സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് വാദിച്ചു.അതുകൊണ്ട് ഇത് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഒരു കരാർ സംബന്ധമായ തർക്കം മാത്രമാണ്.

3.2 ആരോപിക്കപ്പെട്ട തുക തിരികെ ലഭിക്കുന്നതിനായി പരാതിക്കാരൻ ഒരു സിവിൽ കേസ് പോലും ഫയൽ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. അപ്പീൽവാദികളിൽ നിന്ന് പണം ഭീഷണിപ്പെടുത്തി വാങ്ങാൻ മാത്രമാണ് ആരോപണവിധേയമായ എഫ്.ഐ.ആർ. ഫയൽ ചെയ്തതെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

3.3 മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയിൽ നിലവിലുള്ള സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷയെക്കുറിച്ച് എഫ്.ഐ.ആറിൽ യാതൊരു പരാമർശവുമില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. എൻ.ഐ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 138 പ്രകാരമുള്ള കേസ് നിലവിലുണ്ടെന്ന വസ്തുതയും ഇതിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല.

3.4 വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷയിലെ പോലീസ് റിപ്പോർട്ട് തനിക്ക് എതിരായതുകൊണ്ട്, 1-ാം എതിർകക്ഷി മുൻ നടപടികൾ രണ്ടു വർഷത്തോളം മാറ്റിവെച്ച ശേഷം അതേ ആരോപണങ്ങളുമായി പുതിയ ഒരു എഫ്.ഐ.ആർ. ഫയൽ ചെയ്തു. അപ്പീൽവാദികളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനും അവരിൽ നിന്ന് പണം തട്ടിയെടുക്കാനും മാത്രമാണ് പുതിയ എഫ്.ഐ.ആർ. ഫയൽ ചെയ്തതെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

3.5 *ജി. സാഗർ സൂരി vs. യു.പി. സംസ്ഥാനം (2000) 2 എസ്.സി.സി 636, ജെറ്റ്കിംഗ് ഇൻഫോടെയിൻ ലിമിറ്റഡ് vs. യു.പി. സംസ്ഥാനം (2015) 11 എസ്.സി.സി*

730 എന്നീ കേസുകളിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട്, എൻ.ഐ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 138 പ്രകാരമുള്ള പരാതി നിലവിലുള്ളതുകൊണ്ടും, ഈ എഫ്.ഐ.ആർ. അതിനെതിരെയുള്ള പ്രതികാരനടപടിയായതുകൊണ്ടും, നിലവിലെ ഈ കേസ് നിയമനടപടികളുടെ ദുരുപയോഗമാണ്. അതിനാൽ, ആരോപണവിധേയമായ എഫ്.ഐ.ആർ. റദ്ദാക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

3.6 *ഉമാ ശങ്കർ ഗോപാലിക vs. ബിഹാർ സംസ്ഥാനം (2005) 10 എസ്.സി.സി 336* എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട്, ഈ തർക്കം ഒരു സിവിൽ തർക്കമായി കണക്കാക്കാവുന്നതാണെന്നും ഇതിന് ഒരു ക്രിമിനൽ സ്വഭാവം നൽകിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇത് റദ്ദാക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

3.7 ആരോപണവിധേയമായ എഫ്.ഐ.ആറിലെ ആരോപണങ്ങൾ അതേപടി പരിഗണിച്ചാൽ പോലും, അപ്പീൽവാദികൾക്കെതിരെ ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 406/420 പ്രകാരമുള്ള ഒരു കുറ്റകൃത്യവും തെളിയിക്കുന്നില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. ആരോപണവിധേയമായ എഫ്.ഐ.ആർ. അനുസരിച്ച്, 1-ാം എതിർകക്ഷി കമ്പനിയെ ഏൽപ്പിച്ച ചില തുകകൾ തന്റെ അഭ്യർത്ഥന മാനിക്കാതെ, കമ്പനി തിരികെ നൽകിയില്ല എന്ന് മാത്രമാണ് പറയുന്നത്. കമ്പനിയായ വി.ബി.എൽ. കുറ്റാരോപിതരല്ലെന്നും, അപ്പീൽവാദികളെ ഡയറക്ടർ, മൾട്ടി യൂണിറ്റ് മാനേജർ, സെയിൽസ് ഹെഡ് എന്നീ നിലകളിൽ വ്യക്തിപരമായി മാത്രമാണ് പ്രതി ചേർത്തിട്ടുള്ളതെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. അപ്പീൽവാദികൾക്കെതിരെ ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 406 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റം സ്ഥാപിക്കണമെങ്കിൽ, 1-ാം എതിർകക്ഷി, വി.ബി.എൽ. ഉദ്യോഗസ്ഥർ എന്ന നിലയിലല്ലാതെ, അവരുടെ വ്യക്തിപരമായ ശേഷിയിൽ കമ്മീഷനുകളോ ആനുകൂല്യങ്ങളോ അവരെ ഏൽപ്പിച്ചു എന്ന വ്യക്തമായ ഒരു ആരോപണം ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്ന് വാദിക്കപ്പെടുന്നു.

3.8 ആരോപണവിധേയമായ എഫ്.ഐ.ആർ. ഉപരിപ്ലവമായി പരിശോധിച്ചാൽ പോലും,, ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 420 പ്രകാരമുള്ള വഞ്ചന എന്ന കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങൾ അതിൽ പൂർണ്ണമായും ഇല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. അപ്പീൽവാദികൾ : (എ) എന്തെങ്കിലും തെറ്റായോ തെറ്റിദ്ധാരണാജനകമായോ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞ് 1-ാം എതിർകക്ഷിയെ കബളിപ്പിച്ചു; അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും പ്രധാനപ്പെട്ട വസ്തുത വഞ്ചനാപരമായോ മനപ്പൂർവ്വമോ മറച്ചുവെച്ചു; അല്ലെങ്കിൽ മറ്റെന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിയിലൂടെയോ വീഴ്ചയിലൂടെയോ കബളിപ്പിച്ചു; (ബി) തട്ടിപ്പിലൂടെയോ വഞ്ചനാപരമായോ 1-ാം എതിർകക്ഷിയെ ഈടായി നൽകിയ ചെക്കുകൾ നൽകുന്നതിനോ, അല്ലെങ്കിൽ വി.ബി.എല്ലിന് കമ്മീഷൻ/ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഏൽപ്പിക്കാൻ സമ്മതിക്കുന്നതിനോ; അല്ലെങ്കിൽ കബളിപ്പിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ ചെയ്യാൻ സാധ്യതയില്ലാത്തതോ ചെയ്യാതിരിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ളതോ ആയ ഏതെങ്കിലും കാര്യം ചെയ്യാനോ ചെയ്യാതിരിക്കാനോ പ്രേരിപ്പിച്ചു എന്ന് ഒരു ആരോപണവും ഇല്ലെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഈ വാദത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനായി, *മുഹമ്മദ് ഇബ്രാഹിം vs. ബിഹാർ സംസ്ഥാനം (2009) 8 എസ്.സി.സി. 751; വേസ ഹോൾഡിംഗ്സ് (പി) ലിമിറ്റഡ് vs. കേരള സംസ്ഥാനം (2015) 8 എസ്.സി.സി 293; റോബർട്ട് ജോൺ ഡിസൂസ vs. സ്റ്റീഫൻ വി. ഗോമസ് (2015) 9 എസ്.സി.സി 96; കൂടാതെ ഹരിയാന സംസ്ഥാനം vs. ഭജൻ ലാൽ, 1992 സപ്ലിമെന്ററി (1) എസ്.സി.സി. 33* എന്നീ കേസുകളിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നു.

3.9 എഫ്.ഐ.ആറിലെ ആരോപണങ്ങൾ പ്രകാരം പോലും, പണം നൽകാനുള്ളത് കമ്പനിയാണ്, അല്ലാതെ അപ്പീൽവാദികളല്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. അപ്പീൽവാദികളിൽ ആരും വ്യക്തിപരമായി പണം കൈവശം വെച്ചിട്ടില്ല. *എസ്.കെ. അലഗ് vs. യു.പി. സംസ്ഥാനം (2008) 5 എസ്.സി.സി. 662, സർദാർ സിംഗ് vs. ഹരിയാന സംസ്ഥാനം (1977) 1 എസ്.സി.സി 463, മക്സൂദ് സയ്യിദ് vs. ഗുജറാത്ത്*

(2008) 5 SCC 688 എന്നീ കേസുകളിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചതുപോലെ, ഒരു കമ്പനിക്കെതിരെ വകുപ്പ് 406 പ്രകാരമുള്ള ഒരു കേസ് നിലനിന്നാൽ പോലും, കമ്പനിയുടെ ഡയറക്ടർമാരിലേക്കോ ഉദ്യോഗസ്ഥരിലേക്കോ അതിന്റെ അനുബന്ധ ഉത്തരവാദിത്തം വ്യാപിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല.

3.10 പ്രധാന ആരോപണങ്ങൾ കമ്പനിക്കെതിരെയായതുകൊണ്ടും കമ്പനിയെ എഫ്.ഐ.ആറിൽ പ്രതിയാക്കാത്തതുകൊണ്ടും ഇത് റദ്ദാക്കണം എന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. *സുശീൽ സേഥി vs. അരുണാചൽ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനം (2020) 3 എസ്.സി.സി 240* എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തെ ഇതിന് തെളിവായി ആശ്രയിക്കുന്നു.

3.11 മുകളിൽ പറഞ്ഞ വാദങ്ങളെയും വിധിന്യായങ്ങളെയും ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട്, നിലവിലെ അപ്പീൽ അനുവദിക്കണമെന്നും,ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 420/406 പ്രകാരം കേസ് ക്രൈം നമ്പർ 790/2017 ആയി ഗാസിയാബാദ് ജില്ലയിലെ ലോനി ബോർഡർ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത ക്രിമിനൽ നടപടികളും എഫ്.ഐ.ആറും റദ്ദാക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.ഇത് നിയമനടപടികളുടെ ദുരുപയോഗം അല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല.

4. എതിർകക്ഷിയായ ആദ്യ പരാതിക്കാരനു വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ അഡ്വ. എം.സി. ധിംഗ്ര നിലവിലെ അപ്പീലിനെ എതിർത്തു.

4.1 എഫ്.ഐ.ആർ. സ്വമേധയാ കേസ് എടുക്കാവുന്ന ഒരു കുറ്റം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ട്, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് ഹൈക്കോടതി എഫ്.ഐ.ആർ. റദ്ദാക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചത് ശരിയാണെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

4.2 പരാതിക്കാരന് ലഭിക്കാനുള്ള പണം കിട്ടാതെ വന്നപ്പോൾ, ഗാസിയാബാദിലെ ചീഫ് ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയിൽ സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരം അപേക്ഷ നൽകാൻ അദ്ദേഹം നിർബന്ധിതനായി എന്ന് വാദിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, മജിസ്ട്രേറ്റ് ഐ.പി.സി വകുപ്പുകളായ 420, 406, 467, 468, 471, 34/120-ബി എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കാതെ, 2015 മാർച്ച് 23-ലെ ഒരു അവ്യക്തമായ ഉത്തരവിലൂടെ വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷയെ സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 200 പ്രകാരമുള്ള ഒരു പരാതിയായി പരിഗണിക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. ഇതിൽ അതൃപ്തനായ പരാതിക്കാരൻ സെഷൻസ് കോടതിയിൽ ക്രിമിനൽ പുനഃപരിശോധനാ ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു. 2015 ജൂലൈ 8-ന് സെഷൻസ് കോടതി മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ 2015 മാർച്ച് 23-ലെ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുകയും, രേഖകളിലെ വസ്തുതകൾ പരിഗണിച്ച് വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ ഒരു പരാതിയായി പരിഗണിക്കണോ എന്ന് തീരുമാനിക്കാൻ കാരണങ്ങൾ സഹിതം ഒരു പുതിയ ഉത്തരവ് പാസാക്കുന്നതിനായി കേസ് തിരികെ മജിസ്ട്രേറ്റിന് കൈമാറുകയും ചെയ്തു. നേരത്തെ കേസ് അവസാനിപ്പിക്കാനുള്ള റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ച അതേ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തന്നെ വീണ്ടും ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു. മജിസ്ട്രേറ്റ് ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ ഒരു ഉത്തരവും പാസാക്കാതെ വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ വളരെക്കാലം പരിഗണനയിൽ വെച്ചപ്പോൾ, നീതി ലഭിക്കാൻ വേണ്ടി പരാതിക്കാരൻ കമ്പനിക്കും അതിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥരായ അപ്പീൽവാദികൾക്കും എതിരെ ഗുരുതരമായ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ട് ആരോപണവിധേയമായ എഫ്.ഐ.ആർ. ഫയൽ ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിതനായി. എഫ്.ഐ.ആറിലെ വസ്തുതകൾ ഐ.പി.സി 467, 468, 471 എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും (കമ്പനിയുടെ പക്കൽ സൂക്ഷിച്ച അഞ്ച് ബ്ലാങ്ക് ചെക്കുകളിൽ ഒന്നായ ചെക്ക് നമ്പർ 038611 വ്യാജമായി നിർമ്മിച്ച് പണമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു, പക്ഷേ ചെക്ക് മടങ്ങിയതിനാൽ അത് നടന്നില്ല), പോലീസ് അപ്പീൽവാദികളെ ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 420/406 എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള

കുറ്റങ്ങൾക്ക് പ്രതി ചേർക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. കൂടാതെ, പരാതിക്കാരനായ എതിർകക്ഷിക്ക് കമ്മീഷൻ ഇനത്തിൽ നൽകാനുള്ള 31,12,375.06 രൂപ കമ്പനി വിശ്വാസപരമായ നിലയിൽ കൈവശം വെച്ചിരുന്നു എന്നും എന്നാൽ അത് നിയമവിരുദ്ധമായി തടഞ്ഞുവെച്ചുകൊണ്ട് വഞ്ചനയും വിശ്വാസ ലംഘനവും നടത്തിയെന്നും വാദിക്കപ്പെട്ടു. എഫ്.ഐ.ആറിൽ, പണം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അവർ തന്നെ കൊല്ലുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയെന്നും അതിനാൽ ആരോപണവിധേയമായ എഫ്.ഐ.ആർ ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 506 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യവും വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെന്ന് വാദിക്കപ്പെടുന്നു.

4.3 ആരോപണവിധേയമായ എഫ്.ഐ.ആർ. ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിൽ രണ്ട് വർഷത്തെ കാലതാമസമുണ്ടായി എന്ന അപ്പീൽവാദികളുടെ വാദത്തെക്കുറിച്ച്, യഥാർത്ഥത്തിൽ എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിൽ കാലതാമസം ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്ന് വാദിക്കപ്പെട്ടു. കാലതാമസം എന്നത് വസ്തുതകളുടെയും നിയമത്തിന്റെയും ഒരു സങ്കീർണ്ണമായ വിഷയമാണ്. ഇത് വിചാരണ വേളയിൽ വിശദീകരിക്കാവുന്ന ഒരു പ്രതിരോധപരമായ വാദമാണ്. ഒരു എഫ്.ഐ.ആർ. വൈകി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു എന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം എല്ലാ കേസുകളിലും പ്രോസിക്യൂഷന് അത് ദോഷകരമാകില്ല, കാരണം അത്തരത്തിലുള്ള കാലതാമസം വിചാരണയിൽ ന്യായീകരിക്കാൻ കഴിയും. വെറും കാലതാമസം കാരണം ഒരു എഫ്.ഐ.ആർ. റദ്ദാക്കണം എന്നത് ഒരു സാധാരണ നിയമമല്ലെന്നും വാദിച്ചു.

4.4 അപ്പീൽവാദികൾ ഉന്നയിച്ച വാദപ്രകാരം, സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ നിലവിലിരിക്കുമ്പോൾ, അതേ ആരോപണങ്ങൾക്ക്മേൽ മറ്റൊരു എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല എന്നതിനെക്കുറിച്ച്, സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 210 പ്രകാരം, ഒരു പരാതി നിലവിലിരിക്കുമ്പോൾ പോലും, അതേ വസ്തുതകൾക്കും ആരോപണങ്ങൾക്കുംമേൽ സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 154 പ്രകാരം

എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാമെന്ന് വ്യക്തമാണെന്ന് വാദിക്കപ്പെട്ടു. എഫ്.ഐ.ആർ. റദ്ദാക്കുകയാണെങ്കിൽ, മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ പരിഗണനയിലുള്ള വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള പരാതിയും ഇല്ലാതാകുമെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

4.5 എഫ്.ഐ.ആർ ഐ.പി.സി 467, 468, 471, 34/120-ബി എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളും വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും പോലീസ് വകുപ്പ് 420/406 പ്രകാരം മാത്രമാണ് എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതെന്ന അപ്പീൽവാദികളുടെ വാദത്തെക്കുറിച്ച്, വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, വിചാരണ കോടതിക്ക്, സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 216 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും 467, 468, 471, 34/120-ബി എന്നീ വകുപ്പുകൾ കൂടി ചേർക്കാമെന്ന് വാദിക്കപ്പെട്ടു.

4.6 എഫ്.ഐ.ആറിൽ സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ നിലവിലുണ്ടെന്ന് വെളിപ്പെടുത്താത്തതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അപ്പീൽവാദികളുടെ വാദത്തെ സംബന്ധിച്ച്, എഫ്.ഐ.ആർ. ഒരു വിജ്ഞാനകോശമല്ല എന്നത് ഒരു അംഗീകൃത നിയമമാണ് എന്ന് വാദിക്കപ്പെട്ടു. എന്തായാലും, സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള പരാതിയുടെ നിലനിൽപ്പ് രേഖപ്പെടുത്താത്തത് അപ്പീൽവാദികൾക്ക് ഒരു തരത്തിലും ദോഷകരമല്ല. സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 210 പ്രകാരം, എഫ്.ഐ.ആറിൽ പോലീസ് അന്വേഷണം നടക്കുന്ന സമയത്ത്, മജിസ്ട്രേറ്റിന് അദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പിലുള്ള നടപടികൾ നിർത്തിവെക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടാൻ കഴിയുമെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. നിലവിലുള്ള പരാതിയിലെ അതേ ആരോപണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പിന്നീട് എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നത് ഒരു നിയമത്തെയും ലംഘിക്കുന്നില്ല എന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

4.7 കമ്പനിയെ എഫ്.ഐ.ആറിൽ പ്രതിയാക്കിയിട്ടില്ല എന്ന അപ്പീൽവാദികളുടെ വാദത്തെക്കുറിച്ച്, പോലീസിന് കമ്പനിയെ അപ്പീൽവാദികളോടൊപ്പം പ്രതിയാക്കാമായിരുന്നു എന്ന് വാദിക്കപ്പെടുന്നു. എഫ്.ഐ.ആറിൽ പേരുള്ള അപ്പീൽവാദികൾ, തങ്ങൾ കമ്പനിയുടെ പ്രധാന കാര്യനിർവാഹകരാണെന്നും പരാതിക്കാരന്റെ ഇടപാടുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും അവർ ഉത്തരവാദികളായിരുന്നുവെന്നും എന്ന കാര്യം തർക്കിക്കുന്നില്ലെന്നും വാദിച്ചു.കമ്പനിയെ സഹ-പ്രതിയാക്കാത്തതുകൊണ്ട് അപ്പീൽവാദികൾക്ക് ഒരു നേട്ടവും ലഭിക്കില്ല. തെളിവുകൾ ശേഖരിച്ചതിന് ശേഷം പോലീസിനു കുറ്റപത്രത്തിൽ കമ്പനിയെ പ്രതിയാക്കാവുന്നതാണ്. പോലീസ് അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ മറന്നുപോയാൽ പോലും, വിചാരണ കോടതിക്ക് സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 319 പ്രകാരം കമ്പനിയെ സഹ-പ്രതിയായി വിചാരണ ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടാൻ അധികാരമുണ്ട്.

4.8 എൻ.ഐ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 138 പ്രകാരം പരാതിക്കാരനെതിരെ അവർ ഒരു പരാതി നൽകിയതുകൊണ്ട് മാത്രം അവർ ചെയ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അവർക്ക് ഒഴിവാകാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വാദിക്കപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, അത്തരത്തിലുള്ള വാദം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടാൽ എല്ലാ ക്രോസ് ക്രിമിനൽ കേസുകളും തള്ളിക്കളയപ്പെടുമെന്നും വാദിച്ചു.

4.9 അപ്പീൽവാദികൾ ഈമെയിലുകളിലൂടെയും ശരിയായി ഒപ്പിട്ട മുദ്രിത പകർപ്പുകളിലൂടെയും കമ്മിഷൻ, ഇൻസെന്റീവ്, കിഴിവ് എന്നിവയായി 34,50,418/- രൂപ എതിർകക്ഷിക്ക് നൽകാനുണ്ടെന്ന് സമ്മതിച്ചതായി വാദിക്കപ്പെടുന്നു. ഇടപാട് അവസാനിച്ചതിന് ശേഷം ഈ തുക അപ്പീൽവാദികളും കമ്പനിയും വിശ്വാസപൂർവ്വം കൈവശം വെച്ചിരുന്നു. കമ്പനിയും അപ്പീൽവാദികളും ഈ തുക നൽകാതെ എതിർകക്ഷിയെ വഞ്ചിക്കുകയും വിശ്വാസ ലംഘനം നടത്തുകയും ചെയ്തു.

അപ്പീൽവാദികൾ ഇപ്പോൾ ഒരു സാധുവായ അടിസ്ഥാനവുമില്ലാതെ, പ്രസ്തുത സമ്മതപത്രത്തെ തർക്കിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഈ രേഖകൾ നിഷേധിക്കുന്നത് എഫ്.ഐ.ആർ. റദ്ദാക്കാൻ ഒരു കാരണമാകില്ലെന്ന് വാദിക്കപ്പെടുന്നു.

4.10 മുകളിൽ പറഞ്ഞ വാദങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ട്, എഫ്.ഐ.ആർ. സ്വമേധയാ കേസെടുക്കാവുന്ന ഒരു കുറ്റം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ട് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് തുടക്കത്തിൽത്തന്നെ അത് റദ്ദാക്കരുതെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. നിരവധി കേസുകളിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചതുപോലെ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226-ഓ സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 482-ഓ പ്രകാരമുള്ള ഈ അധികാരം വളരെ വിരളമായി മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കാവൂ. എഫ്.ഐ.ആർ. സ്വമേധയാ കേസെടുക്കാവുന്ന ഒരു കുറ്റം വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, അത് റദ്ദാക്കാൻ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നത് ഉചിതമല്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

5. ഇരുപക്ഷത്തെയും അഭിഭാഷകരുടെ വാദങ്ങൾ കോടതി വിശദമായി കേട്ടു.

അതേ ആരോപണങ്ങൾക്കുമേൽ സ്വകാര്യ എതിർകക്ഷിയായ പരാതിക്കാരൻ സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരം ഒരു അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്യുകയും അത് മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ നിലവിലിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട്, അതേ ആരോപണങ്ങളും പ്രസ്താവനകളും ഉള്ള ആരോപണവിധേയമായ എഫ്.ഐ.ആർ. നിലനിൽക്കില്ല എന്നും അതിനാൽ ഗാസിയാബാദ് ജില്ലയിലെ ലോനി ബോർഡർ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത എഫ്.ഐ.ആർ. റദ്ദാക്കണം എന്നുമാണ് അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി വാദിക്കുന്നത്. മേൽപ്പറഞ്ഞ വാദം അംഗീകരിക്കാനാവില്ല. കാരണം, ഒരു പരാതിയും അതിനുമേൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് നടത്തുന്ന അന്വേഷണവും വിചാരണയും, കൂടാതെ പോലീസിന്റെ അന്വേഷണവും ഒരേ സമയം നടക്കുന്ന

സാഹചര്യം ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടം അനുവദിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 210 പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്, അത് ഇപ്രകാരമാണ്:

> "210. ഒരു പരാതിയും പോലീസിന്റെ അന്വേഷണവും ഒരേ കുറ്റകൃത്യത്തിന്മേൽ നടക്കുമ്പോൾ പാലിക്കേണ്ട നടപടിക്രമം –(1) ഒരു പോലീസ് റിപ്പോർട്ടിലല്ലാതെ (ഇനിമുതൽ പരാതി എന്ന് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു) ആരംഭിച്ച ഒരു കേസിൽ, മജിസ്ട്രേറ്റ് നടത്തുന്ന അന്വേഷണത്തിന്റെയോ വിചാരണയുടെയോ ഇടയിൽ, അദ്ദേഹം പരിഗണിക്കുന്ന കുറ്റകൃത്യത്തിന്മേൽ പോലീസിന്റെ അന്വേഷണം നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ബോധ്യമായാൽ, മജിസ്ട്രേറ്റ് ആ അന്വേഷണത്തിന്റെയോ വിചാരണയുടെയോ നടപടികൾ നിർത്തിവെക്കുകയും അന്വേഷണം നടത്തുന്ന പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനോട് ഒരു റിപ്പോർട്ട് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യണം.
>
> (2) അന്വേഷണം നടത്തുന്ന പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ വകുപ്പ് 173 പ്രകാരം ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കുകയും ആ റിപ്പോർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് പരാതിയിലെ കുറ്റാരോപിതർക്കെതിരെ ഏതെങ്കിലും കുറ്റം കണക്കിലെടുക്കുകയും ചെയ്താൽ, മജിസ്ട്രേറ്റ് പരാതി കേസും പോലീസ് റിപ്പോർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള കേസും രണ്ടും ഒരു പോലീസ് റിപ്പോർട്ടിൽ ആരംഭിച്ചതുപോലെ ഒന്നിച്ച് അന്വേഷിക്കുകയും വിചാരണ ചെയ്യുകയും വേണം.
>
> (3) പോലീസ് റിപ്പോർട്ട് പരാതിയിലെ ഏതെങ്കിലും പ്രതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതല്ലെങ്കിലോ, അല്ലെങ്കിൽ പോലീസ് റിപ്പോർട്ടിൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് ഒരു കുറ്റവും കണക്കിലെടുക്കാത്ത സാഹചര്യത്തിലോ, അദ്ദേഹം നിർത്തിവെച്ച അന്വേഷണത്തിന്റെയോ വിചാരണയുടെയോ നടപടികൾ ഈ ചട്ടത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ച് തുടരേണ്ടതാണ്."

അതുകൊണ്ട്, സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 210 അനുസരിച്ച്, പോലീസ് റിപ്പോർട്ടിലല്ലാതെ ആരംഭിച്ച ഒരു കേസിൽ, അതായത് ഒരു പരാതിയിൽ, മജിസ്ട്രേറ്റ് നടത്തുന്ന അന്വേഷണത്തിന്റെയോ വിചാരണയുടെയോ ഇടയിൽ, അദ്ദേഹം പരിഗണിക്കുന്ന കുറ്റകൃത്യത്തിന്മേൽ പോലീസിന്റെ അന്വേഷണം നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ബോധ്യമായാൽ, മജിസ്ട്രേറ്റ് ആ അന്വേഷണത്തിന്റെയോ വിചാരണയുടെയോ നടപടികൾ നിർത്തിവെക്കുകയും അന്വേഷണം നടത്തുന്ന പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനോട് ഒരു റിപ്പോർട്ട് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യണം.അന്വേഷണം നടത്തുന്ന പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 173 പ്രകാരം ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കുകയും, ആ റിപ്പോർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് പരാതിയിലെ ഏതെങ്കിലും പ്രതിക്ക് എതിരെ ഒരു കുറ്റം പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്താൽ, മജിസ്ട്രേറ്റ്, പരാതിയും പോലീസ് റിപ്പോർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള കേസും രണ്ടും ഒരു പോലീസ് റിപ്പോർട്ടിൽ ആരംഭിച്ചതുപോലെ ഒന്നിച്ച് അന്വേഷിക്കുകയും വിചാരണ ചെയ്യുകയും വേണം.പോലീസ് റിപ്പോർട്ട് പരാതിയിലെ ഏതെങ്കിലും പ്രതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതല്ലെങ്കിലോ, അല്ലെങ്കിൽ പോലീസ് റിപ്പോർട്ടിൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് ഒരു കുറ്റവും പരിഗണിക്കാത്ത സാഹചര്യത്തിലോ, അദ്ദേഹം നിർത്തിവെച്ച അന്വേഷണത്തിന്റെയോ വിചാരണയുടെയോ നടപടികൾ സി.ആർ.പി.സി വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ച് തുടരേണ്ടതാണ് എന്നും ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

അതിനാൽ, ഒരേ വസ്തുതകളും അതേ ആരോപണങ്ങളും പ്രസ്താവനകളും വെച്ച് നേരത്തെ ഒരു പരാതി ഫയൽ ചെയ്ത എന്ന കാരണത്താൽ, അതേ ആരോപണങ്ങളും പ്രസ്താവനകളും വെച്ച് ഒരു എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിന് നിയമപരമായി ഒരു തടസ്സവുമില്ല.

6. എന്നിരുന്നാലും, ഒരു എഫ്.ഐ.ആർ. നിയമനടപടികളുടെ ദുരുപയോഗമാണെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റാരോപിതരെ ഉപദ്രവിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രം

നൽകിയതാണെന്നോ കണ്ടെത്തിയാൽ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 482 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ചോ അത് റദ്ദാക്കാവുന്നതാണ്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, പരാതി കേസ് സി.ആർ.പി.സി-യിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ച് മുന്നോട്ട് പോകും.

6.1 ഈ കോടതി നിരവധി കേസുകളിൽ നിരീക്ഷിച്ചതും വിധിച്ചതും പോലെ, ഒരു ക്രിമിനൽ നടപടി ഉപദ്രവത്തിനുള്ള ആയുധമായി മാറാൻ അനുവദിക്കരുത് എന്ന നല്ല ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 482 പ്രകാരവും/അല്ലെങ്കിൽ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരവുമുള്ള ആന്തരിക അധികാരിത രൂപകൽപ്പന ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഒരു ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമനടപടികളുടെ ദുരുപയോഗമാണെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റാരോപിതർക്കുമേൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുന്നതാണെന്നോ കോടതിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, അതിന്റെ ആന്തരിക അധികാരിത ഉപയോഗിച്ച്, അത്തരം നടപടികൾ റദ്ദാക്കാൻ സാധിക്കും.

6.2 *പർബത്ഭായ് അഹിർ vs. ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനം (2017) 9 എസ്.സി.സി. 641* എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചതുപോലെ, സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 482 ഒരു മുൻഗണനാ വ്യവസ്ഥയോടെയാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. (i) ഏതെങ്കിലും കോടതിയുടെ നടപടികളുടെ ദുരുപയോഗം തടയുന്നതിനോ; അല്ലെങ്കിൽ (ii) നീതി ഉറപ്പാക്കുന്നതിനോ ആവശ്യമായ ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ ഒരു ഉന്നത കോടതി എന്ന നിലയിലുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ ആന്തരിക അധികാരം ഈ നിയമം സംരക്ഷിക്കുന്നു. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിക്കുമ്പോഴും ഹൈക്കോടതിക്ക് ഇതേ അധികാരങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഉള്ളത്.

7. മുകളിൽ പ്രതിപാദിച്ച നിയമങ്ങൾ നിലവിലെ കേസിന്റെ വസ്തുതകളിൽ പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, എതിർകക്ഷിയും ആദ്യ പരാതിക്കാരനുമായയാൾ ഫയൽ ചെയ്ത

എഫ്.ഐ.ആർ. നിയമനടപടികളുടെ ദുരുപയോഗമാണെന്നും കുറ്റാരോപിതർക്ക് മേൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്താൻ വേണ്ടിയുള്ളതാണെന്നും താഴെ പറയുന്ന വസ്തുതകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം:

i) ചെക്ക് നമ്പർ 038611 പണമാക്കി മാറ്റാനായി സമർപ്പിക്കുകയും "അക്കൗണ്ടിൽ ആവശ്യത്തിന് പണമില്ലാത്തതിനാൽ" അത് പരാതിക്കാരന്റെ ബാങ്കർ മടക്കി നൽകുകയും ചെയ്തു;

ii) അതിനുശേഷം, കമ്പനിയായ വി.ബി.എൽ. വിനിമയപത്ര നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം പരാതിക്കാരന് നിയമപരമായ നോട്ടീസുകൾ നൽകി;

iii) തുടർന്ന്, 2014 നവംബർ 7-ന് കമ്പനി വിനിമയപത്ര നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 138 പ്രകാരം എതിർകക്ഷിയായ ആദ്യ പരാതിക്കാരനെതിരെ കമ്പനി ഒരു പരാതി ഫയൽ ചെയ്തു;

iv) അതിനുശേഷം, മൂന്ന് മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ്, അതായത് 2015 ഫെബ്രുവരിയിൽ, 1-ാം എതിർകക്ഷി അപ്പീൽവാദികൾക്ക് എതിരെ എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരം ഒരു അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തു;

v) മജിസ്ട്രേറ്റ് എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ ഉത്തരവിടാതെ, അതിനെ ഒരു പരാതിയായി പരിഗണിച്ച് അന്വേഷിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുകയും, സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 200 പ്രകാരം 1-ാം എതിർകക്ഷിയായ ആദ്യ പരാതിക്കാരന് സത്യവാങ്മൂലം രേഖപ്പെടുത്താൻ അവസരം നൽകുകയും ചെയ്തു (2015 മാർച്ച് 23-ലെ ഉത്തരവ്). ഈ 2015 മാർച്ച് 23-ലെ ഉത്തരവ്, 2015 ജൂലൈ 8-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ സെഷൻസ് ജഡ്ജി റദ്ദാക്കുകയും, വ്യക്തമായ ഒരു ഉത്തരവ്

നൽകുന്നതിന് കേസ് മജിസ്ട്രേറ്റിന് തിരികെ അയക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കേസ് ഇപ്പോഴും മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ തീർപ്പാക്കാതെ കിടക്കുന്നു;

vi) അതിനുശേഷം, രണ്ട് വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ്, 1-ാം എതിർകക്ഷി ലോനി ബോർഡർ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ അപ്പീൽവാദികൾക്കെതിരെ ആരോപണവിധേയമായ എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. ഇതിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങളും ആരോപണങ്ങളും സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷയിലെ ആരോപണങ്ങൾക്ക് സമാനമായിരുന്നു. എഫ്.ഐ.ആറിൽ കുറ്റം നടന്ന തീയതി 2017 ജൂലൈ 26 ആണെന്ന് കാണിച്ചിരിക്കുന്നു;

vii) കഴിഞ്ഞ അഞ്ച് വർഷമായി മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ നിലവിലുള്ള സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള തന്റെ അപേക്ഷയുമായി മുന്നോട്ട് പോകാൻ 1-ാം എതിർകക്ഷി തയ്യാറല്ലെന്ന് തോന്നുന്നു.

viii) എഫ്.ഐ.ആറിൽ, മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ നിലവിലുള്ള സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷയെക്കുറിച്ചോ, എൻ.ഐ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 138 പ്രകാരമുള്ള പരാതിയെക്കുറിച്ചോ യാതൊരു പരാമർശവുമില്ല.

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ആരോപണവിധേയമായ എഫ്.ഐ.ആർ. നിയമനടപടികളുടെ ദുരുപയോഗമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല, ഇത് അപ്പീൽവാദികളെ ഉപദ്രവിക്കാൻ വേണ്ടി ഫയൽ ചെയ്തതാണെന്ന് പറയാം.

8. സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷയിൽ ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് അപ്പീൽവാദികൾക്കെതിരെ എന്തെങ്കിലും കേസ് നിലനിൽക്കുമോ എന്നതിനെക്കുറിച്ച് കോടതി അഭിപ്രായം പറയുന്നില്ല. കാരണം, ഈ കേസ് മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ നിലവിലുണ്ട്, കൂടാതെ മജിസ്ട്രേറ്റ് ഈ കാര്യത്തിൽ തീരുമാനമെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, ആരോപണവിധേയമായ എഫ്.ഐ.ആർ.

നിയമനടപടികളുടെ ദുരുപയോഗവും കുറ്റാരോപിതരായ അപ്പീൽവാദികളെ ഉപദ്രവിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ളതുമായതുകൊണ്ട്, നീതി ഉറപ്പാക്കാൻ വേണ്ടി ഹൈക്കോടതി ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226/സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 482 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിക്കുകയും ആരോപണവിധേയമായ എഫ്.ഐ.ആർ. റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു എന്ന് കോടതി കരുതുന്നു.

9. മുകളിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള ചർച്ചയുടെയും ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിയ കാരണങ്ങളുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ, നിലവിലെ അപ്പീൽ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗാസിയാബാദ് ജില്ലയിലെ ലോനി ബോർഡർ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 420/406 പ്രകാരം കേസ് ക്രൈം നമ്പർ 790/2017 ആയി രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത ക്രിമിനൽ നടപടികളും എഫ്.ഐ.ആറും മേൽപ്പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ റദ്ദാക്കിയിരിക്കുന്നു. സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള നടപടികൾ മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ നിലവിലുള്ളതുകൊണ്ട്, 1-ാം എതിർകക്ഷി അപ്പീൽവാദികൾക്കെതിരെ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങളുടെ മെറിറ്റിനെക്കുറിച്ച് കോടതി ഒരു അഭിപ്രായവും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല എന്ന് കോടതി വ്യക്തമാക്കുന്നു. നിയമമനുസരിച്ചും അതിന്റെ മെറിറ്റനുസരിച്ചും മജിസ്ട്രേറ്റ് ഇനി പ്രസ്തുത അപേക്ഷയുമായി മുന്നോട്ട് പോകണം.1-ാം എതിർകക്ഷിക്ക് താൽപ്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ, നിയമോപദേശം സ്വീകരിച്ചതിന് ശേഷം പ്രസ്തുത നടപടികളുമായി മുന്നോട്ട് പോകാവുന്നതാണ്.

10. ഈ നിരീക്ഷണങ്ങളോടെ, നിലവിലെ അപ്പീൽ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു.